

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00

F: 01 428 47 33

E: gp.mnz@gov.si

www.mnz.gov.si

Številka: 007-100/2016

Ljubljana,

EVA 2016-1711-0007

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/2013, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2016-1711-0007) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Številka:

V Ljubljani, dne

mag. Darko Kraševc
generalni sekretar vlade

Priloge:

- predlog sklepa vlade
- predlog zakona

Prejmejo:

- ministrstva in vladne službe

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

<ul style="list-style-type: none"> - Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, višja sekretarka - mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije, Generalna policijska uprava 		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> - mag. Vesna Györkös Žnidar, ministrica za notranje zadeve - Boštjan Šefic, državni sekretar Ministrstvu za notranje zadeve - Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve - Nataša Potočnik, direktorica Urada za migracije na Direktoratu za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve - mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije na Generalni policijski upravi 		
5. Kratek povzetek gradiva:		
<p>Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU in Direktive 2014/66/EU v nacionalni pravni red. Zaradi EU pilota 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija odprla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici gibanju državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, se skoraj v celoti spreminja XIII. poglavje zakona, ki določa pogoje vstopa in prebivanja državljanov Evropske unije v Republiki Sloveniji.</p> <p>Druge predvidene spremembe so delno redakcijske narave, dodatno pa se, zaradi sistematike zakonodaje, ureja še izdaja potnega lista osebi s priznano subsidiarno zaščito ter družinskemu članu osebe z mednarodno zaščito, zaradi vstopa v Republiko Slovenijo.</p>		
(Izpolnite samo, če ima gradivo več kakor pet strani.)		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1		
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> - prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, - odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, - obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih 				

oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Zaradi zagotovitve izvajanja Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih bo treba, zaradi uvedbe nove vrste enotnega dovoljenja za prebivanje in delo ter zaradi sprememb pri izdaji potrdil o prijavi prebivanja za državljane EU in njihove družinske člane, dopolniti obstoječi Register tujcev. Stroški dopolnitve registra so predvideni v okvirni višini 25.000eurov.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave:

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Upoštevani so bili:

- v celoti,

- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Poročilo je bilo dano

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

PODPIS PREDLAGATELJA

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) na seji dne sprejela naslednji:

SKLEP

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2016-1711-0007) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

mag. Darko Kraševc
generalni sekretar

Prejmejo:
- ministrstva in vladne službe

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (ZTuj-2) je bil sprejet leta 2011 in temelji na konceptu prej veljavnega zakona, sprejetega leta 1999 in kasneje večkrat noveliranega. Tudi zakon, sprejet leta 2011, je bil že trikrat noveliran.

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 45/14 –ZTuj-2- UPB1, 90/14, 19/15 in 47/15 – ZZSDT; v nadaljnjem besedilu: zakon) ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe, pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiko Slovenijo in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov EU, njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

V zakon je prenesenih petnajst direktiv EU, Sklep Sveta EU, na podlagi zakona pa se izvršuje tudi šest Uredb EU.

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos dveh direktiv EU v nacionalni pravni red, in sicer:

- Direktive 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev, v nadaljnjem besedilu Direktiva 2014/36/EU, in

- Direktive 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitve znotraj podjetja, v nadaljnjem besedilu Direktiva 2014/66/EU.

S prenosom Direktive 2014/36/EU se na novo ureja izdaja enotnega dovoljenja za prebivanje in delo zaradi opravljanja sezonskega dela. Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela se izda s soglasjem organa, pristojnega za zaposlovanje v primeru, ko je predvideno opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni. Za opravljanje sezonskega dela, krajšega od 90 dni, pa organ, pristojen za zaposlovanje, izda dovoljenje za sezonsko delo. Določbe Direktive 2014/36/EU, ki urejajo izdajo dovoljenja za sezonsko delo, krajše od 90 dni so že prenesene v Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 47/15; v nadaljnjem besedilu: ZZSDT), zato zakon ureja le izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

S prenosom Direktive 2014/66/EU tudi Republika Slovenija sledi ciljem Unije, s katerimi se multinacionalnim skupinam omogoča, da kar najbolje izkoristijo svoje človeške vire in jih znotraj skupine lažje premeščajo. Direktiva 2014/66/EU namreč določa pogoje za izdajo enotnega dovoljenja za osebe, premeščene znotraj povezanih gospodarskih družb s sedežem v tretji državi, v Republiko Slovenijo ali v drugi državi članici EU.

Zaradi EU pilota 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija odprla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici gibanju državljanov Unije in njihovih

družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/38/ES), se skoraj v celoti spreminja XIII. poglavje zakona, ki določa pogoje vstopa in prebivanja državljanov EU v Republiki Sloveniji.

Druge predvidene spremembe so delno redakcijske narave, dodatno pa se, zaradi sistematike zakonodaje, ureja še izdaja potnega lista družinskemu članu osebe z mednarodno zaščito, zaradi vstopa v Republiko Slovenijo.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU in Direktive 2014/66/EU v nacionalni pravni red. Predvsem pri prenosu Direktive 2014/66/EU je temeljni cilj predlaganih določb olajšati vstop tistih državljanov tretjih držav, ki so ključnega pomena za delovanje v povezani družbi s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma se bodo v povezani družbi s sedežem v Republiki Sloveniji poklicno razvijali in usposabljali za nadaljevanje poklicne kariere.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bila vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona v nacionalni red prenaša določbe Direktive 2014/66/EU in uvaja enotno dovoljenje za osebo, premeščene znotraj gospodarske družbe. Določeni so pogoji za izdajo oziroma podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji mora za izdajo prvega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaprositi pred vstopom v Republiko Slovenijo, prošnji pa priložiti ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev, med drugim tudi dokazila o tem, da bo premeščen znotraj iste korporacije, in da dejansko opravlja dela in naloge, zaradi katerih bo premeščen, oziroma ima da ima najmanj visokošolsko izobrazbo in se bo v Republiki Sloveniji poklicno usposabljal.

Predlog določa tudi pogoje za kratkotrajno in dolgotrajno premestitev tujca v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Kadar bo tujec v gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji kratkotrajno premeščen, sme taka premestitev trajati največ 90 dni v katerem koli 180 dnevnom obdobju, tujec pa mora že imeti izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdano v drugi državi članici EU. Pred kratkotrajno premestitvijo mora delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici EU, pristojne organe v Republiki Sloveniji pravočasno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

V primeru dolgotrajne premestitve pa mora tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pogoji za izdajo takega dovoljenja pa se ne razlikujejo bistveno od pogojev za izdajo prvega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

Predlog zakona ureja tudi izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskim članom oseb, premeščenih znotraj gospodarske družbe, za katere se ne zahteva izpolnjevanje pogoja enoletnega prebivanja, sicer pa se smiselno uporabljajo določbe 47. člena zakona, ki ureja pravico do združitve družine.

V predlogu zakona so skoraj v celoti na novo določeni pogoji vstopa in prebivanja državljanov EU in njihovih družinskih članov, saj taka zaveza Republike Slovenije izhaja tudi iz odgovora na uvedbo

pilota zaradi domnevno nepopolnega prenosa evropske zakonodaje v nacionalni pravni red. Na novo je urejena izdaja potrdila o prijavi prebivanja za državljane EU, spremenjeno je poimenovanje dovoljenja za stalno prebivanje za državljane EU. Skladno s sodno prakso Sodišča Evropske unije in 9. uvodno izjavo Direktive 2004/38/ES, je urejena tudi izdaja potrdila o prijavi prebivanja za državljane EU, ki so iskalci zaposlitve. Na novo je v predlogu zakona urejena tudi izdaja potrdila o prijavi prebivanja za otroke državljanov EU, rojenih v Republiki Sloveniji. Usklajujejo pa se tudi razlogi za zavrnitev izdaje oziroma razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskim članom državljanov EU.

Ker se v nacionalno zakonodajo prenaša tudi Direktiva 2014/36/EU, predlog zakona ureja izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni. Procesno se za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo uporabljajo določbe 37.a člena zakona, predlog zakona pa določa pogoje za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zaradi uveljavitve zakona so predvidene finančne posledice v okvirni višini 25.000 eurov, in sicer za:

- nadgradnjo Registra tujcev zaradi nove vrste enotnega dovoljenja in spremenjenih izkaznic potrdil o prijavi prebivanja za državljane EU in njihove družinske člane.

Zakon nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu za leti 2016 in 2017, in sicer:

- nadgradnja Registra tujcev v okviru ukrepa 1711-05-0005 - Podpora normativni ureditvi upravnih notranjih zadev s pomočjo informacijskih rešitev, PP 9607 - Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravnih notranjih zadev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Glede na to, da rok za implementacijo obeh direktiv še ni potekel, in so države članice še v fazi priprave nacionalnih zakonodaj, primerjalnega pregleda ni bilo možno pripraviti.

Izjava o skladnosti (oblika pdf) – izvoz iz baze RPS

Korelacijska tabela (oblika pdf) – izvoz iz baze RPS

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na postopke oziroma poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS ter na spletnih straneh predlagatelja. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, www.infotujci.si.ipd.)

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljalo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in ministrstvo, pristojno za delo.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 45/14 – uradno prečiščeno besedilo, 90/14, 19/15 in 47/15 – ZZSDT) se v drugem odstavku 1. člena za petnajsto alinejo dodata novi šestnajsta in sedemnajsta alineja, ki se glasita:

- »- Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L 157, 27. 5. 2014, str. 1);
- Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L 94, 28. 3. 2014, str. 375);«.

V tretjem odstavku 1. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

- » -Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL EU št. 77, 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);«.

2. člen

V 2. členu se dodajo nove trideseta, enaintrideseta, dvaintrideseta, triintrideseta, štiriintrideseta, petintrideseta, šestintrideseta, sedemintrideseta, osemintrideseta in devetintrideseta alineja, ki se glasijo:

- »- Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti ali v državo članico EU, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.
- Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev za namene opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in v času premestitve s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici EU in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Subjekt gostitelj je povezana družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen in bo v njej opravljal delo v okviru premestitve znotraj gospodarske družbe.
- Povezane družbe so gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici EU, med katerimi obstaja kapitalska povezanost, kot to določa zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
- Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.
- Strokovnjak je visoko usposobljen tujec, ki ni državljan EU, s posebnim strokovnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.
- Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelj premeščen zaradi plačanega usposabljanja oziroma poklicnega razvoja.
- Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, opredeljeno z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.".

3. člen

V drugem odstavku 14. člena se za besedilom: »kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju« vejica nadomesti s piko in črta besedilo: »šteto od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.«.

V tretjem odstavku 14. člena se za besedilom »kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju na ozemlju držav članic« vejica nadomesti s piko in črta besedilo »šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.«.

4. člen

V 20. členu se v tretji alineji prvega odstavka za besedilom »zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja zaradi študija" doda besedilo »če tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ali izpopolnjevanja trajajo najmanj 20 ur mesečno in«.

V 20. členu za dosedanjim drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Iz razlogov, določenih v prejšnjem odstavku tega člena, se vizum za dolgoročno prebivanje lahko izda tudi tujcu, ki že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum.«.

V dosedanjem tretjem odstavku se besedilo »iz prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom: »iz drugega in tretjega odstavka tega člena«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta nova četrti in peti odstavek.

5. člen

V 22. členu se črta četrti odstavek.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

6. člen

V prvem odstavku 26. člena se za zadnjo alinejo dodata novi trinajsta in štirinajsta alineja, ki se glasita:

»- tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka 20. člena;
- se ugotovi, da je bilo katero od dokazil o izpolnjevanju pogojev za izdajo vizuma prirejeno ali ponarejeno.«.

7. člen

Tretja alineja prvega odstavka 28.a člena, tretja alineja prvega odstavka 57. člena, tretja alineja tretjega odstavka 57. člena, tretja alineja 133. člena, druga alineja petega odstavka 134. člena, druga alineja 135. člena in prva alineja prvega odstavka 138. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu, kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), prenehala pravica do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;«.

Za drugim odstavkom 28.a člena se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) O prenehanju vizuma pristojni organ obvesti organ, ki je izdal vizum.

(4) Podatek o prenehanju vizuma pristojni organ evidentira v evidenci vizumov.«.

8. člen

V 36. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(5) Tujec, ki mu je status osebe s subsidiarno zaščito prenehal iz razlogov, določenih za prenehanje subsidiarne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko za nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje zaprosi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji na območju katerega prebiva, v 90 dneh po prenehanju statusa osebe s subsidiarno zaščito. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«.

Dosedanji četrti odstavek postane nov peti odstavek.

9. člen

V četrtem odstavku 37. člena se besedilo »drugi odstavek prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »prvi odstavek prejšnjega člena.«.

V petem odstavku se črta besedilo »ali sklene novo pogodbo o delu« in besedilo »ali sklenitvi nove pogodbe o delu«.

V drugem stavku petega odstavka se za besedilom »pristojni organ« doda vejica in besedilo »na območju katerega tujec prebiva ali je sedež delodajalca,«.

10. člen

V drugem stavku sedmega odstavka 37.a člena se za besedilom »mora tujec« doda besedilo »ali njegov delodajalec«.

11. člen

Naslov 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)«

12. člen

V zadnjem stavku prvega odstavka 44. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati.«.

13. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi: .

»45. člen

(enotno dovoljenje za napotene delavce)

(1) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali na delo oziroma usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje za napotene delavce, če tujec poseduje veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji in so mu zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v

Republiki Sloveniji, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje storitev, delo ali usposabljanje ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujec je lahko napoten na podlagi pogodbe o izvedbi storitev ali pogodbe o usposabljanju, na katerega je napoten. Socialno zavarovanje v državi, iz katere je tujec napoten, mora vključevati tudi zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije ali mora imeti tujec ustrezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji.

(2) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del oziroma za čas trajanja pogodbe o usposabljanju, ki ne more biti daljši od enega leta, razen v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, o čemer organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, odloči na podlagi mnenja ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Če iz upravičenih razlogov pogodbe o izvedbi storitev ali pogodbe o usposabljanju, na podlagi katere je tujec napoten, ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se enotno dovoljenje za napotene delavce tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša do roka dokončanja del ali usposabljanja na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za napotene delavce se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(4) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »napoteni delavec«.«.

14. člen

Za 45. členom se dodajo novi 45.a, 45.b, 45.c, 45.č, 45.d, 45.e in 45.f člen, ki se glasijo:

»45.a člen

(enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni)

(1) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je vsaj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje,
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo za opravljanje dela, na podlagi katere prejema zadostna sredstva za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji,
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni,
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, devete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(2) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni se izda in podaljšuje tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela pri istem delodajalcu, pri čemer skupno trajanje enotnih dovoljenj za sezonsko delo, daljše od 90 dni, ne sme preseči šest mesecev oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(3) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se lahko v primeru zaposlitve pri drugem delodajalcu podaljšuje za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje enotnih dovoljenj za sezonsko delo, daljše od 90 dni, ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(4) Pristojni organ mora o prošnji tujca za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, odločiti čim prej, najpozneje pa v 20 dneh od prejema popolne prošnje.

(5) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(6) Enotno dovoljenje za sezonsko delo se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »sezonsko delo«.

45.b člen

(enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Tujcu, ki želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja dela kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, se lahko izda enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje,
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi,
- izpolnjuje pogoje, ki so skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določeni za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe za posamezne kategorije oseb, premeščenih znotraj gospodarske družbe,
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe,
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona,
- je od zaključene predhodne premestitve tujca na območju držav članic EU do predložitve prošnje za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe v Republiki Sloveniji preteklo vsaj šest mesecev.

(2) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe lahko vloži tujec ali subjekt gostitelj.

(3) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(4) Prvo enotno dovoljenje za osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar ne dlje od enega leta.

(5) Enotno dovoljenje za osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »ICT«.

45.c člen

(podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe za vodstvene delavce in

strokovnjake, se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije na podlagi premestitve znotraj gospodarske družbe ne sme presegati treh let.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe za zaposlene na usposabljanju, se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije na podlagi premestitve znotraj gospodarske družbe ne sme presegati enega leta.

45.č člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko v Republiko Slovenijo vstopi, v njej prebiva in dela v subjektu gostitelju do 90 dni v katerem koli 180 dnevem obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pravočasno uradno obveščen o nameri delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, da bo tujca premestil v subjekt gostitelj,
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi, ki ju je predložil v drugi državi članici EU, ki je osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe, prva izdala enotno dovoljenje iz tega namena, z navedbo trajanja premestitve v subjektu gostitelju,
- izpolnjuje pogoje, ki so skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določeni za podajo soglasja h kratkotrajni premestitvi za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe za posamezne kategorije oseb, premeščenih znotraj gospodarske družbe,
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje h kratkotrajni premestitvi za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe,
- predloži dokazilo o predvideni vrnitvi v povezano družbo s sedežem v tretji državi ali v drugi državi članici Evropske unije,
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, mora pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v subjekt gostitelj takoj, ko je znano, da bo tujec premeščen. Uradnemu obvestilu morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje, četrte, pete in šeste alineje prvega odstavka tega člena.

(3) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v državi članici Evropske unije, ki je osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej prebiva ter dela v subjektu gostitelju za čas trajanja premestitve v obdobju iz prvega odstavka tega člena, kadar koli po uradnem obvestilu delodajalca iz povezane družbe s sedežem v državi članici Evropske unije o nameravani premestitvi.

(4) V kolikor pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, mora najkasneje v 20 dneh od prejema uradnega obvestila o

nameravani premestitvi, državo članico Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, delodajalca iz povezane družbe, ki je pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestil o nameravani premestitvi in subjekta gostitelja obvestiti, da tujcu ne dovoli vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju. Pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, če:

- obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja, določeni v tretji, peti, deseti, enajsti ali dvanajsti alineji 55. člena tega zakona,
- niso izpolnjeni pogoji, določeni v prvi, drugi, četrti ali peti alineji prvega odstavka tega člena,
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše obdobje dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena,
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve v Republiki Sloveniji doseže najdaljše dovoljeno 90 dnevno prebivanje v kateremkoli 180 dnevnom obdobju, določeno v prvem odstavku tega člena.

(5) Kadar pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju in tujec še ni nastopil kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju, ga delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ne sme premestiti v subjektu gostitelj. V kolikor je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, preden je delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije prejel odločbo pristojnega organa Republike Slovenije, s katero je kratkotrajno premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrnil, ali v kolikor pristojni organ v Republiki Sloveniji ni prejel uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna. Dopolnitev uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena z dokazili iz prve, tretje, četrte, pete in šeste alineje prvega odstavka tega člena ni možna. Odločba pristojnega organa Republike Slovenije, s katero je kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrnjena se vroči delodajalcu iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestil o nameravani premestitvi, pristojnemu organu države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in tujcu, ki izvaja oziroma ima namen izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju s sedežem v Republiki Sloveniji.

(6) Tujec, z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko v primeru kratkotrajne premestitve pri pristojnem organu v državi članici Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja. V času odločanja o prošnji, lahko tujec prebiva v Republiki Sloveniji in opravlja delo v subjektu gostitelju na podlagi dokazila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je vložil v državi članici, ki je prva izdala enotno dovoljenje iz tega namena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, dovoljenje podaljša, lahko tujec prebiva in dela v Republiki Sloveniji na podlagi in v času veljavnosti podaljšanega dovoljenja, ki ga je prva izdala druga država članice Evropske unije, največ do poteka dovoljenega 90 dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. V kolikor država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe ne podaljša enotnega dovoljenja, tujec z dnem prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije preneha s premestitvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

45.d člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko vstopi v Republiko Slovenijo ter prebiva in dela v subjektu gostitelju zaradi premestitve, daljše od 90 dni (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev), če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republici Sloveniji,
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje,
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi,
- izpolnjuje pogoje, ki so skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določeni za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe za posamezne kategorije oseb, premeščenih znotraj družbe,
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k dolgotrajni premestitvi,
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev, določeni v četrtem odstavku tega člena.

(2) Prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, mora vložiti tujec ali subjekt gostitelj pri pristojnem organu v Republici Sloveniji, kjer tujec prebiva ali je sedež subjekta gostitelja, v 30 dneh od dneva vstopa tujca v državo. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republici Sloveniji prebiva in dela do pravnomočne odločitve o prošnji, če:

- ima tujec veljavno enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije,
- še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju, skladno z določbo prvega odstavka 45.č člena, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen,
- je bila prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vložena pri pristojnem organu v Republici Sloveniji najmanj 20 dni pred iztekom kratkotrajne premestitve, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen.

(3) Enotno dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena,
- je že poteklo najdaljše obdobje prebivanja tujca v Republici Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena,
- je bilo uradno obvestilo delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije o kratkotrajni premestitvi tujca vloženo istočasno kot prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve,
- veljavnost enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republici Sloveniji,
- je obdobje premestitve v subjektu gostitelju daljše od obdobja premestitve v državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(5) Če tujcu pristojni organ v Republici Sloveniji zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve ali če se v postopku ugotovi,

da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo enotno dovoljenje izdano oziroma če je bilo dovoljenje za začasno prebivanje razveljavljeno iz razloga iz prve alineje prvega odstavka 56. člena, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem v subjektu gostitelju, in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se lahko podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, vendar skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije ne sme presegati enega leta za zaposlenega na usposabljanju oziroma treh let za vodstvene delavce in strokovnjake, in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz prvega in četrtega odstavka tega člena.

(7) O odločitvi o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(8) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona in pri vrsti dovoljenja vpiše »mobile ICT«.

45.e člen

(prebivanje družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.d člena, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe na podlagi 45.b ali 45.d člena, v primerih, kadar se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, predloži istočasno.

45.f člen

(ponovni sprejem imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in njegovih družinskih članov)

(1) Če v drugi državi članici Evropske unije, v kateri oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev, nastopijo razlogi za prenehanje dela ali usposabljanja in mora tujec zapustiti njeno ozemlje, Republika Slovenija imetniku veljavnega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena in njegovim družinskim članom, na zahtevo te države članice, dovoli ponovni vstop v državo.

(2) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se dovoli tudi imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena, ki je bilo razveljavljeno ali odvzeto oziroma katerega veljavnost je prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne oziroma

dolgotrajne premestitve v drugi državi članice Evropske unije in njegovim družinskim članom.

(3) Nekdanji imetnik enotnega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in njegovi družinski člani, morajo takoj oziroma najkasneje v petih dni od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma pravnomočne odločitve o prošnji.«.

15. člen

V zadnjem stavku prvega odstavka 47. člena se za besedo »šolstva« postavi vejica in doda besedilo: »tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj družbe na podlagi 45.b in 45.d člena, tujec ki pridobi prvo dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi četrtega odstavka 36. člena tega zakona«.

Za prvim stavkom šestega odstavka se doda besedilo: »Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljšuje tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta.«.

16. člen

Deveti odstavek 47.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«.

17. člen

Prvi odstavek 47.b člena se spremeni tako, da se glasi:

»Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi subsidiarne zaščite, priznane na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) najmanj eno leto, oziroma prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi subsidiarne zaščite, priznane na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito najmanj eno leto in ima priznan status subsidiarne zaščite z veljavnostjo enega leta, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe iz prvega odstavka tega člena, ki mora prošnjo vložiti pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov ter za izkazati izpolnjevanje po pogojev, določenih za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in neobstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, za enako časovno obdobje kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena.«.

Deveti odstavek člena se spremeni tako, da se glasi:

»Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznano mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«.

Dosedanji peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek postanejo četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek.

18. člen

V četrtem odstavku 50. člena se črta besedilo: »in bo njeno pričanje pomembno,«.

V petem odstavku se na koncu četrte alineje pika nadomesti s podpičjem in se doda nova peta alineja, ki se glasi:

»- če v postopku izdaje dovoljenja obstaja utemeljen sum, da je sodelovanje žrtve lažno ali je bila naznanitev kaznivega dejanja lažna oziroma je bila podana kriva ovadba.«.

Za drugim stavkom sedmega odstavka se doda besedilo: »Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja ne podaljša oziroma se dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi, če nastopijo razlogi iz petega odstavka tega člena, če tujec preneha sodelovati s pristojnimi organi, če je bila ovadba zoper osumljenca zavrnjena ali zavržena ali če je bila obtožnica zoper obdolženca zavrnjena ali zavržena.«.

Sedmi odstavek, ki se glasi: »Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.« postane nov osmi odstavek.

Dosedanji osmi odstavek postane nov deveti odstavek.

19. člen

V petem stavku prvega odstavka 52. člena se za besedilom »napoteni delavec« postavi vejica in doda besedilo: »oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe«.

Za drugim odstavkom 52. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Tujcu, ki mu je prenehal status begunca iz razlogov, določenih za prenehanje statusa begunca, ki so določeni v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Tujec mora za dovoljenje za stalno prebivanje zaprositi v 90 dneh po prenehanju statusa begunca. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane nov četrty odstavek.

20. člen

V 53.a členu se za četrtyim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

"(5) Rok za posredovanje podatka drugi državi članici Evropske unije, ki bo tujcu, s priznanim statusom rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji izdala dovoljenje za stalno prebivanje z oznako tretjega odstavka tega člena, o tem, ali ima tujec v Republiki Sloveniji še priznan status mednarodne zaščite, je en mesec od prejema zaprosila s strani druge države članice Evropske unije.«.

Dosedanji peti, šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo novi šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek.

21. člen

Za dosedanjim 53.a členom se dodata nova 53.b in 53.c člen, ki se glasita:

»53.b člen

(sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje rezidenta za daljši čas)

(1) Če je odgovornost za mednarodno zaščito rezidenta za daljši čas, imetnika dovoljenja za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, prenesena na Republiko Slovenijo, preden pristojni organ Republike Slovenije rezidentu za daljši čas izda dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje in vpiše opombo: "Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)".

(2) Če je tujec pridobil status rezidenta za daljši čas na podlagi četrtega odstavka 53.a člena in je odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo po tem, ko je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje skladno z določbo četrtega odstavka 53.a člena, z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena, pristojni organ Republike Slovenije v roku treh mesecev po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje z opombo: "Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)".

(3) Če je bila tujcu s statusom rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji preden je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da na dovoljenju za stalno prebivanje z oznako statusa rezidenta za daljši čas vpiše opombo: " Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)".

(4) Če Republika Slovenija od druge države članice EU prejme zahtevo v smislu določb prvega in tretjega odstavka tega člena, pristojni organ Republike Slovenije izda dovoljenje za stalno prebivanje za rezidenta za daljši s spremenjenimi oznakami najkasneje v roku treh mesecih po prejemu zahteve s strani druge države članice Evropske unije.

53.c člen

(ponovni sprejem rezidenta za daljši čas)

(1) Tujec s statusom rezidenta za daljši čas, ki ga je pridobil v Republiki Sloveniji in njegovi družinski

člani, ki so Republiko Slovenijo zapustili z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, študija, poklicnega usposabljanja ali drugih namenov in v drugi državi članici Evropske unije še ni pridobil statusa rezidenta za daljši čas, dovoljenje za začasno prebivanje v drugi državi članici Evropske unije pa tujcu ni bilo podaljšano, oziroma je prenehalo ali je bilo razveljavljeno, lahko v Republiko Slovenijo vstopi ter v njej prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za stalno prebivanje s statusom rezidenta za daljši čas, izdanega v Republiko Sloveniji.

(2) Za družinske člane tujca s statusom rezidenta za daljši čas, ki so z njim prebivali v Republiko Sloveniji pred naselitvijo v drugi državi članici Evropske unije in sami še niso pridobili statusa rezidenta za daljši čas v Republiko Sloveniji, dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana, izdano v Republiko Sloveniji pa je poteklo, mora tujec s statusom rezidenta za daljši čas najpozneje v petih dneh po vrnitvi v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu, kjer prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana."

22. člen

V drugi alineji prvega odstavka 55. člena se besedilo »v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU« nadomesti z besedilom: »napoten na delo v tujino;«.

V prvem odstavku se za enajsto alinejo pika nadomesti s podpičjem in doda nova dvanajsta alineja, ki se glasi:

»- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno.«.

V prvem stavku tretjega odstavka se besedilo »četrte in pete« nadomesti z besedilom: »pete in šeste«.

V prvem stavku šestega odstavka se beseda »četrti« nadomesti z besedo: »peti«, beseda »peti« se nadomesti z besedo »šesti«.

23. člen

V prvem odstavku 56. člena se v tretji alineji črta besedilo »ali modre karte EU«, na koncu besedila se pika nadomesti s podpičjem in se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»-če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.«.

Na koncu sedmega odstavka se za prvim stavkom doda besedilo: »V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu ter razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje po 45.e členu, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Odločba o razveljavitvi ali prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe in subjektu gostitelju. O razveljavitvi ali prenehanju veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v katero je tujec premeščen.«.

.Dosedanji osmi odstavek postane deveti odstavek.

24. člen

V tretjem odstavku 57. člena se za peto alinejo doda nova šesta alineja, ki se glasi:

«- se tujec izseli, razen v primeru, ko je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas;».

V dosedanji šesti in sedmi alineji se črta besedilo «se tujec izseli ali».

Dosedanje šesta, sedma, osma in deveta alineja postanejo nova sedma, osma, deveta in deseta alineja.

25. člen

V drugem odstavku 58. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- razlogu ali namenu prebivanja iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,«.

V peti alineji drugega odstavka se za besedilom »datum rojstva« doda besedilo: »ter EMŠO«.

Na koncu tretjega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, se izda brez prstnih odtisov družinskega člana, z veljavnostjo 90 dni, v primeru, če družinski član še ni prisoten na ozemlju Republike Slovenije in zajem prstnih odtisov ni možen na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini.«.

Na koncu osmega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo.«.

26. člen

V četrtem odstavku 59. člena se na koncu besedila pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »ki se tujci vroči na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.«.

27. člen

V petem odstavku 79.a člena se besedilo »Upravno sodišče Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Vrhovno sodišče Republike Slovenije«.

28. člen

Tretji odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja za začasno prebivanje po 42. in 48. členu tega zakona ter zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja po 47.a in 47.b členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.«.

29. člen

V 92. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Sodišče, ki tujcu izreče stransko sankcijo izгона tujca iz države in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

(3) Zavodi za izvrševanje kazenskih sankcij morajo pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvestiti policijo in ji ga predati v postopek.

30. člen

V 98. členu se doda novi peti odstavek, ki se glasi:

(5) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, z veljavnostjo do 90 dni.«.

Dosedanji peti odstavek postane nov šesti odstavek.

31. člen

Deseti odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz obstoječih evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala: priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdal odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in zaključek veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločil o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, številka zadeve prenehanja in vrsta prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve lahko Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštetih v tem odstavku.«.

32. člen

Četrty odstavek 111. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.«.

V šestem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, navesti tudi naslednje podatke:«.

Za sedmim odstavkom se dodata nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi na podlagi zaposlitve organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9. 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe organa pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.«.

Dosedanji osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek postanejo novi deseti, enajsti, dvanajsti, trinajsti in štirinajsti odstavek.

Sedanji deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena poleg podatkov o dovoljenjih za začasno prebivanje, vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter številko, datum izdaje in pravnomočnost razveljavitvi pisne odobritve. Pristojni organ zbira podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega in devetega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za začasno in stalno prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje.«.

33. člen

V drugem stavku prvega odstavka 117. člena se črta besedilo »če so za njih ugodnejše ali«.

34. člen

V prvem stavku drugega odstavka 118. člena se črta besedilo »ne glede na razlog oziroma namen, zaradi katerega želi vstopiti in prebivati v Republiki Sloveniji.«.

V prvi alineji tretjega odstavka se doda besedilo »oziroma si navedenih listin ne more pravočasno zagotoviti ali na drug način dokazati, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja«.

Tretja alineja tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje;«

Četrta alineja tretjega odstavka se črta.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Nevarnost za javno zdravje iz tretje alineje prejšnjega odstavka je podana, če tujec kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

35. člen

Drugi in tretji odstavek 119. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) O vloženih prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(3) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU, če:

- je zaposlen, samozaposlen, izvaja storitve ali je iskalec zaposlitve;
- želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja;
- je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU tudi v vseh drugih primerih, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list,
- dovolj sredstev za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

36. člen

Doda se nov 121.a člen, ki se glasi:

»121.a člen

(prijava prebivanja za državljana EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šestih mesecev, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona .

(2) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve, zaposli ali samozaposli, lahko zaprosi za obnovo potrdila o prijavi prebivanja. V tem primeru se državljanu EU izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo petih let.

(3) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja lahko zaprosi za enkratno obnovo potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve za obdobje največ šestih mesecev, če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb. Po 12 mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja obnova potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve lahko ponovno zaprosi po dveh letih od poteka veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.

37. člen

123. člen se spremeni tako, da se glasi:

»123. člen

(prijava prebivanja družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljan EU z izdanim potrdilom o prijavi prebivanja ali potrdilom o prijavi stalnega prebivanja, ali je družinski član slovenskega državljan, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če:

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljan EU, slovenskega državljan in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali kot izvajalec storitev, slovenskemu državljanu, ki je zaposlen ali samozaposlen, njihovemu družinskemu članu za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan ni potrebno izkazati izpolnjevanja pogojev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.«.

38. člen

Prva in druga alineja prvega odstavka 124. člena se spremenita tako, da se glasita:

»- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih namenih, zaradi katerih se potrdilo o prijavi prebivanja izda;

- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje;«.

Dosedanja tretja alineja prvega odstavka se črta.

Dosedanji četrta in peta alineja prvega odstavka postaneta tretja in četrta alineja.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga nevarnosti za javni red ali varnost iz druge alineje prejšnjega odstavka potrebno pridobiti podatke o kaznovanosti državljan EU v državi članici, katere državljan je tujec oziroma v drugih državah članicah EU, če je to potrebno, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljan EU ne zadošča za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja. V postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja je potrebno ugotoviti ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki lahko prizadene osnovne interese Republike Slovenije.«.

39. člen

Tretji odstavek 125. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila upravna enota državljanu EU izda potrdilo.«.

Četrty odstavek se črta.

40. člen

Naslov 126. člena se spremeni tako, da se glasi: »(potrdilo o prijavi stalnega prebivanja)«.

V celotnem 126. členu se besedilo: »dovoljenje za stalno prebivanje« nadomesti z besedilom: »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja« v ustreznih sklonih.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.«.

41. člen

V pododstavku prvega odstavka 127. člena se za besedilom »Evropske unije« doda besedilo »ali v tretji državi«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji in četrty odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

Tretja alineja dosedanjega četrtega odstavka se spremeni, tako, da se glasi:

»- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje;«.

Četrta alineja dosedanjega četrtega odstavka se črta.

V dosedanjem osmem odstavku se črta beseda »začasno«. V zadnjem stavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »oziroma dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana.«.

Dosedanji devety odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja meje.«.

42. člen

V naslovu 128. člena in v celotnem besedilu 128. člena se črta beseda »začasno«.

V prvi alineji prvega odstavka 128. člena se besedilo »dovoljenja za stalno prebivanje« nadomesti z besedilom »potrdila o prijavi stalnega prebivanja«.

Tretja in sedma alineja prvega odstavka se spremenita tako, da se glasita:

»-so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.«.

V šesti alineji prvega odstavka se beseda »predvsem« nadomesti z besedo »izključno«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.«.

Za dosedanji drugim odstavkom se doda tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, slovenskemu državljanu, ki je zaposlen ali samozaposlen ali njunemu družinskemu članu, za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ni potrebno izkazati izpolnjevanja pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja meje.«.

Dosedanji tretji, četrti peti in šesti odstavek postanejo novi drugi, tretji, četrti in peti odstavek.

43. člen

129. člen se spremeni tako, da se glasi:

»129. člen

(ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov)

(1) Smrt, odhod iz Republike Slovenije državljana EU ali slovenskega državljana, razveza ali razveljavitev zakonske zveze, prenehanje registriranega partnerstva ali prenehanje dalj časa trajajoče življenjske skupnosti ne vplivajo na veljavnost potrdila o prijavi prebivanja, izdanega družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana, ki je tudi sam državljan EU. Pred izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora družinski član dokazati izpolnjevanje pogojev iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi.

(3) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije, dovoljenje za prebivanje, izdano otroku državljana EU in otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(4) Zaradi razveze ali razveljavitve zakonske zveze in zaradi razveljavitve registrirane partnerske skupnosti dovoljenje za prebivanje, izdano zakoncu ali registriranemu partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, ostane v veljavi v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali registrirana partnerska skupnost trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;

- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;

- zaradi izvrševanja roditeljske pravice nad otroki, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in so bili dani v

varstvo in vzgojo drugemu roditelju;

- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali registrirane partnerske skupnosti žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge posebno težke okoliščine.

(4) Družinski član iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena mora pred izdajo dovoljenja za stalno prebivanja dokazati izpolnjevanje pogojev iz druge, tretje in četrte alineje 128. člena tega zakona ali je pred izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali samozaposlen.«.

44. člen

Za 129. členom se doda nov 129.a člen, ki se glasi:

»129.a člen

(otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljana EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki je državljan EU, in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva, ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva, po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki se po uradni dolžnosti obnavlja do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti, veljavno potrdilo o prijavi prebivanja.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja otroku iz prvega odstavka tega člena, če ima vsaj eden od staršev potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji.

45. člen

Prvi odstavek 130. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito.«.

V petem odstavku se za besedilom »neprekinjeno pet let« vejica nadomesti s piko, ostalo besedilo tega odstavka se črta.

46. člen

V naslovu in v celotnem 132. členu se črta beseda »začasno«.

Drugi odstavek 132. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zadošča za razveljavitev dovoljenja za prebivanje. V postopku razveljavitve dovoljenja za prebivanje je potrebno ugotoviti ali družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red in varnost države.«.

47. člen

V naslovu, v napovednem stavku in osmi alineji 133. člena se črta beseda »začasno«.

48. člen

Drugi odstavek 134. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljan EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.«.

49. člen

V prvem stavku petega odstavka 136. člena se za besedilom »prebivanje odpovedano,« doda besedilo »po treh letih od izvršitve dokončne odločbe o odpovedi prebivanja ali po treh letih od izvršitve stranske sankcije izгона tujca iz države,«.

50. člen

V naslovu 137. člena se črta besedilo: »ter plačilo takse«.

Prvi odstavek 137. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Potrdilo o prijavi prebivanja, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana ter se izda v obliki izkaznice.«.

V drugem odstavku se v tretji alineji za besedilom »datumu rojstva« doda vejica in beseda »EMŠO«.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti odstavek postane nov četrti odstavek.

51. člen

Tretja alineja prvega odstavka 138. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je potrdilo o prijavi prebivanja prenehalo ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost;«

Prvi stavek četrtega odstavka 138. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red in varnost.«.

52. člen

V prvem odstavku 140. člena se v besedni zvezi: dovoljenje za začasno prebivanje« črta beseda »začasno«.

V drugem odstavku 140. člena se besedilo »dovoljenje za stalno prebivanje« nadomesti z besedilom »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«.

53. člen

V 4. točki prvega odstavka 143. člena se besedilo »(tretji in četrti odstavek 58. člena tega zakona)« nadomesti z besedilom: »(četrti in peti odstavek 58. člena tega zakona)«.

54. člen

V 6. točki 144. člena se beseda »enajsti« nadomesti z besedo »deveti«.

Prehodne in končne določbe

55. člen

Za namen izvajanja zakonov, ki urejata prijavo prebivališča in plačevanje upravnih taks, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja šteje za dovoljenje za stalno prebivanje, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, ki ni državljan EU, pa šteje za dovoljenje za začasno prebivanje.

56. člen

Do ureditve v zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, tujec za zahtevek in potrdilo o izpolnjevanju pogojev za udeležbo v programih vključevanja iz 107. člena tega zakona, ne plačuje upravne takse.

57. člen

Podzakonski predpisi sprejeti na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 45/14 – uradno prečiščeno besedilo, 90/14, 19/15 in 47/15 – ZZSDT), spremenjeni na podlagi tega zakona, se sprejmejo oziroma izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

58. člen

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 45/14 – uradno prečiščeno besedilo, 90/14, 19/15 in 47/15 – ZZSDT), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

59. člen

Ta zakon začne veljati petnajst dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne en mesec od njegove uveljavitve.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

V drugem odstavku sta dodani direktivi Evropske unije, katerih določbe oziroma vsebina je predmet prenosa v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih, in sicer Direktiva 2014/66/EU ter Direktiva 2014/36/EU.

Predlog spremembe tretjega odstavka je redakcijske narave. Besedilo Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1) je bilo »uradno prečiščeno« in združeno v novo Uredbo (EU) 2016/399. Uredba je pričela veljati 12. 4. 2016.

K 2. členu

Zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU in direktive 2014/36/EU je potrebna dodatna vsebinska opredelitev posameznih pojmov, ki se z vsebino navedenih direktiv prenašajo v slovenski pravni red.

K 3. členu

Evropska zakonodaja, ki ureja kratkotrajno bivanje državljanov tretjih držav (Zakonik o schengenskih mejah – kodificirano besedilo, Konvencija o izvajanju schengenskega sporazuma, Vizumski zakonik, Uredba 610/2013 o spremembi Uredba 539/2001 in Uredbe 767/2008), določajo, da lahko tujci bivajo na območju držav članic največ do 90 dni v katerem koli 180 dnevem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevem obdobju. To obdobje se s spremembo evropske zakonodaje ne sklicuje več na prvi vstop na območje držav članic. Poenotenje pogojev za kratkotrajno bivanje na območju držav članic je potrebno uskladiti tudi v slovenski zakonodaji. V Republiki Sloveniji lahko tujec prebiva iz kateregakoli upravičenega namena. Prav tako lahko v času kratkotrajnega bivanja opravlja plačljiva dela pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev. Slednje velja tudi za tujca, ki za vstop in bivanje v Republiki Sloveniji potrebuje vizum.

K 4. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka se želi odpraviti, v zadnjem času pogosto opaženo prakso, da se tujci poslužujejo možnosti pridobivanja vizumov za dolgoročno prebivanje na podlagi tretje alineje prvega odstavka 20. člena, pri čemer predložijo dokazila o tečajih, ki v obdobju celotne veljavnosti vizuma pogosto trajajo le nekaj ur. Navedeno nakazuje na zlorabo trenutne ureditve, ki je posebej intenzivna od uveljavitve zadnjih sprememb Zakona o tujcih dalje.

S predlaganim tretjim odstavkom 20. člena se izenačuje možnost tujca, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje na njenem ozemlju ne potrebuje vizuma s tistimi tujci, ki za vstop in bivanje potrebujejo vizum. Obe kategoriji tujcev lahko, zaradi opravičljivih razlogov, določenih v veljavnem drugem odstavku 20. člena, podajo prošnjo za podaljšanje vizuma. Prošnjo mora tujec vložiti pri pristojnem organu pred potekom dovoljenega vizuma oziroma pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja.

K 5. členu

Predlagana sprememba je posledica dejstva, da se z uveljavitvijo sistema VIS tudi v postopku za vizum C ne uporablja več navedenega žiga. To določa tretji odstavek 20. člena Vizumskega zakonika. Zaradi navedenega se predlaga, da se postopki poenotijo, kar pomeni, da se navedeni žig tudi v postopkih za vizum D ne uporablja več.

K 6. členu

Zakon dopušča določenim kategorijam tujcev, ki se zakonito nahajajo na ozemlju Republike Slovenije, da zaprosijo za prvo dovoljenje za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Vendar Ministrstvo za zunanje zadeve kljub temu vedno pogosteje opaža primere, ko tujec začne postopek za vizum D šele po vstopu v Republiko Slovenijo, kar pa je v nasprotju z zakonom. Največ tovrstnih zlorab je pri tujcih, ki za vstop na schengensko ozemlje ne potrebujejo vizuma za kratkoročno bivanje. V izogib tovrstnim situacijam, se med zavrnilne razloge dodaja dodatni zavrnitveni razlog, in sicer dejstvo, da se tujec dejansko že nahaja v državi. Kljub tej dopolnitvi si bodo tujci, navedeni v zakonu, lahko uredili dovoljenje za prebivanje in na ozemlju Republike Slovenije ostali dlje časa.

Z namenom zagotavljanja večje varnosti se dodaja podoben zavrnilni razlog, kot je bil dodan v 55. členu, ki določa razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje. Obstoječi razlogi za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje namreč neposredno ne navajajo možnosti zavrnitve izdaje vizuma, če je katero od dokazil prirejeno ali ponarejeno.

K 7. členu

Sprememba je redakcijske narave, saj je bila potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe ne predvideva več izгона tujca, pač pa določa, da kot pravna posledica obsodbe tujcu preneha

pravica do prebivanja.

K 8. členu

Kadar tujcu iz razlogov, določenih v Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 22/16; v nadaljnjem besedilu: ZMZ-1), preneha status osebe s subsidiarno zaščito, mora imeti možnost, da v Republiki Sloveniji ostane zakonito. S predlagano dopolnitvijo 36. člena se tujcu, ki mu je prenehala subsidiarna zaščita skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, omogoča, da za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ne glede na razlog ali namen, zaradi katerega želi prebivati v Republiki Sloveniji, zaprosi v državi pri pristojnem organu, hkrati pa se določa rok, v katerem lahko ta tujec zaprosi za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje.

K 9. členu

Predlog spremembe četrtega odstavka 37. člena je redakcijske narave, s katerim se odpravlja napačen sklic na določbo drugega odstavka 36. člena, ki določa kdaj se šteje, da je vloga za podaljšanje podana pravočasno. Pogoji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje so namreč določeni v prvem odstavku 36. člena.

Predlog za črtanje podaje soglasja k pisni odobritvi zaradi sklenitve nove pogodbe o delu izhaja iz uskladitve določb Zakona o tujcih z Zakonom o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 47/2015, v nadaljnjem besedilu: ZZSDT), ki ne predvideva podaje soglasja k pisni odobritvi zaradi sklenitve nove pogodbe o delu, pač pa le k zamenjavi delovnega mesta, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.

Tudi predlog dopolnitve petega odstavka je redakcijske narave, saj v vseh ostalih primerih izdaje oziroma podaljšanja enotnega dovoljenja, modre karte EU, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav ali visokega šolstva, o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko odloča pristojni organ, kjer tujec prebiva ali pristojni organ, kjer je sedež delodajalca.

K 10. členu

Tudi dopolnitev 37.a člena je redakcijske narave, s katero se omogoča, kot v vseh podobnih primerih, da prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za prebivanje, poleg tujca, lahko vloži tudi delodajalec.

K 11. členu

Predlog spremembe je redakcijske narave, saj je modra karta EU le oblika enotnega dovoljenja in je predlog sedanjega poimenovanja skladnejši s postopkom in ureditvijo izdaje modre karte EU.

K 12. členu

Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izdaja, kot to določa 44. člen, tudi za druge oblike izobraževanja oziroma usposabljanja, pri čemer pa v vseh primerih tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje izkazuje s pisno izjavo študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali. V praksi se je izkazalo, da je določba pomanjkljiva, pojavljale so se zlorabe predvsem pri drugih oblikah izobraževanja in usposabljanja, ko je bilo dovoljenje za začasno prebivanje sicer izdano na podlagi 44. člena ZTuj-2, tujec pa je bil starejši od 30 let in je izpolnjevanje zadostnih sredstev za preživljanje dokazoval z izjavo staršev. Predlog dopolnitve 44. člena pa določa, da je dokazovanje izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje mogoče s pisno izjavo staršev oziroma zakonitega zastopnika le v primeru, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, tudi dolžni preživljati.

K 13. členu

Zaradi nove ureditve pri izdaji dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, daljšega od 90 dni skladno z Direktivo 2014/36/EU in uskladitve izdaje enotnega dovoljenja za napotene delavce, je dosedanja ureditev neustrezna, zato se 45. člen spremeni in se na novo uredi izdaja enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki sledi določbam ZZSDT pri podaji soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce.

Skladno z ZZSDT je tujec, ki je zaposlen pri delodajalcu s sedežem izven Republike Slovenije, lahko napoten v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev, zaradi izvedbe določenih del v organizacijski enoti v Republiki Sloveniji, s katero je kapitalsko povezan, zaradi usposabljanja v kapitalsko povezani gospodarski družbi s sedežem v Republiki Sloveniji ali zaradi poslovno-tehničnega sodelovanja in prenosa tehnologije. Predlog novega 45. člena tako sledi razlogom, zaradi katerih je tujec, zaposlen pri tujem delodajalcu, lahko napoten v Republiko Slovenijo. Določbe v do sedaj veljavnem ZTuj-2 omejujejo izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce in je v praksi, zaradi kolizije predpisov, že prihajalo do težav pri izdaji tovrstnih dovoljenj.

K 14. členu:

Zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU je potrebno drugače urediti izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90, kar se predlaga s 45.a členom. S spremembami in dopolnitvami Zakona o tujcih v letu 2014 je bila Direktiva 2014/36/EU sicer že deloma prenesena v smislu izdaje enotnega dovoljenja za sezonsko delo v primeru, če sezonsko delo traja več kot 90 dni (določbe, ki se nanašajo na sezonsko delo, krajše od 90 dni, so v celoti prenesene v ZZSDT), pri čemer se s sedanjimi spremembami in dopolnitvami prenašajo še druge določbe zadevne direktive, ki v letu 2014 še niso bile prenesene v ZTuj-2. Direktiva 2014/36/EU namreč v 16. členu določa tudi, da država članica tujim delavcem, ki jim je bilo v zadnjih petih letih vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, olajšajo ponovni vstop. S tretjim odstavkom predlaganega 45.b je predlagatelj uporabil eno od olajšav, navedenih v Direktivi 2014/36/EU, in sicer hitrejši postopek za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo.

V predlog besedila členov od 45.b do 45.f pa se prenaša Direktiva 2014/66/EU. V 45.b in 45.c členu so tako določeni pogoji za izdajo oziroma podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji (subjekt gostitelj) mora za prvo enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaprositi pred vstopom v Republiko Slovenijo, prošnji pa priložiti ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev, poleg splošnih pogojev, kot so veljavni potni list in ustrezno zdravstveno zavarovanje, tudi dokazila o tem, da bo premeščen znotraj iste korporacije, ter druga dokazila, ki jih določa ZZSDT za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Glede postopka in pristojnosti, se smiselno uporabljajo določbe 37.a člena, kar pomeni, da o izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe odloča upravna enota s soglasjem organa, pristojnega za podajo soglasja, k izdaji enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

Predlog 45.č člena določa pogoje za kratkotrajno premestitev tujca znotraj iste korporacije, in sicer mora delodajalec, iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici EU, pristojni organ v Republiki Sloveniji, uradno obvestiti o nameri, da bo tujca z enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v drugi državi članici, kratkotrajno premestil v povezano gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Če izpolnjuje pogoje in je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pravočasno uradno obveščen o nameri za kratkotrajno premestitev, tak tujec lahko prebiva in dela v Republiki Sloveniji do 90 dni v obdobju 180 dni na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je izdala druga država članica. V primeru, da pristojni organ v Republiki Sloveniji ne dovoli premestitve (z odločbo zavrne kratkotrajno premestitev) oziroma premestitvi nasprotuje iz razlogov, določenih v tem členu, tujec ne sme biti premeščen v povezano gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Če je premestitev že nastopil, pa mora takoj, najpozneje pa v treh dneh prekiniti z delom in zapustiti Republiko Slovenijo. V predlogu je določeno tudi, da v tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna, saj tujec vse svoje pravice uveljavlja v državi članici EU, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno

znotraj gospodarske družbe, in ki ga je, skladno z Direktivo 2014/66/EU, dolžna ponovno sprejeti brez vsakršnih formalnosti.

V predlogu 45.d člena pa so določeni pogoji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kadar je tujec premeščen iz druge države članice EU v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji za daljši čas (dolgotrajna premestitev). Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je izdala druga država članica, lahko v Republiki Sloveniji prebiva in dela 30 dni na podlagi enotnega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, pred potekom tega roka pa mora zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve. Tudi za pridobitev tega dovoljenja mora tujec izpolnjevati pogoje, določene v predlogu tega člena.

Predlog 45.e člena ureja prebivanje oziroma izdajo dovoljenja za prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b ali 45.d člena. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe se sicer uporablja ureditev iz 47. člena, ki določa pogoje za združitve družine, pri čemer pa izdaja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe ni vezana na čas prebivanja imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe s sedežem v Republiki Sloveniji. V primeru, ko tujec pridobi enotno dovoljenje na podlagi določb 45.b člena, ter ko je tujec v Republiko Slovenijo premeščen za daljše obdobje (dolgotrajna premestitev na podlagi 45.d člena), se družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine na podlagi 47. člena ZTuj-2.

Skladno z Direktivo 2014/66/EU je potrebno imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala Republika Slovenija in njegovim družinskim članom, ki so v Republiki Sloveniji imeli izdano dovoljenje za začasno prebivanje, v primeru, da v drugi državi članici EU, v katero je imetnik enotnega dovoljenja premeščen, nastopijo razlogi, zaradi katerih mora tujec zapusti ozemlje te države članice, omogočiti ponovni vstop v državo brez formalnosti. Enaka obveznost velja tudi v primeru, če gre za nekdanjega imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v Republiki Sloveniji, ki mu je bilo le to v drugi državi članici EU, v katero je bil premeščen, odvzeto ali razveljavljeno. Ureditev ponovnega sprejema osebe, premeščene znotraj družbe in njegovih družinskih članov v 45.f členu, sledi ureditvi za imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov.

K 15. členu

Dopolnitev prvega odstavka 47. člena je potrebna zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU, ki v drugem odstavku 19. člena določa, da se osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe omogoči, da takoj uveljavi pravico do združitve družine. Prav tako se, glede na spremenjene pogoje za združevanje družinskih članov oseb s priznano mednarodno zaščito, takojšnja združitve družine omogoča tudi osebi s priznano subsidiarno zaščito.

V prvem odstavku 47. člena zakona je določeno, da se prvo dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu tujca izda, če tujec že eno leto zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima dovoljenje za prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta. Zaradi jasnosti določb v zvezi s podaljšanjem dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu tujca, je dopolnjen šesti odstavek 47. člena, saj po mnenju predlagatelja, ne bi bilo dopustno, da se družinskemu članu tujca, ki že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, zavrne podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje, ker je sponzorjevo dovoljenje za začasno prebivanje izdano oziroma podaljšano z veljavnostjo, krajšo od enega leta.

K 16. členu

Predlog sprememb devetega odstavka 47.a člena ureja vročanje upravnih aktov v postopku izdaje

dovoljenja za prebivanje družinskemu članu begunca. Glede na to, da je vlagatelj prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana begunec, se tudi vsi upravni akti, razen izdanega dovoljenja za prebivanje, vročijo vlagatelju prošnje, s čimer se povečuje pravna varnost vlagatelja in skrajšujejo roki za uveljavitev pravice do pravnega varstva.

K 17. členu

Predlog sprememb 47.b člena spreminja pogoje za uveljavitev pravice do združitve družine tujcem, ki jim je skladno z ZMZ-1 priznana subsidiarna zaščita. Osebi s priznano subsidiarno zaščito se pravica do združitve družine prizna, če eno leto prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi statusa subsidiarne zaščite, če je družina obstajala že pred vstopom v Republiko Slovenijo in je bila subsidiarna zaščita tudi podaljšana skladno z ZMZ-1 za eno leto. Prav tako se odpravlja 90 dnevni rok za vložitev vloge za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, pri čemer pa mora družinski član posledično izkazati izpolnjevanje vseh pogojev (tudi zadostnih sredstev za preživljanje in neostoj zavrnilnih razlogov) za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki so se prej zahtevali le v primeru, če je bila vloga vložena po 90 dneh odkar je tujec izpolnil pogoje za združitev družine.

Na novo se določa tudi trajanje in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca (sponzorja) in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, in sicer za enako časovno obdobje kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu (sponzorju).

Predlog spremembe devetega odstavka 47.b pa ureja vročanje upravnih aktov v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito. Ker je vlagatelj prošnje oseba s subsidiarno zaščito, se tudi vsi upravni akti, razen dovoljenja za začasno prebivanje, vročajo vlagatelju, s čimer se povečuje pravna varnost vlagatelja in skrajšujejo roki za uveljavitev pravice do pravnega varstva.

K 18. členu

Iz Priporočil nadzorstvenega mehanizma po konvenciji Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (GRETA) izhaja, da je Republika Slovenija določila prestroge pogoje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi trgovine z ljudmi oziroma žrtvi nezakonitega zaposlovanja. Spremembe in dopolnitve 50. člena ZTuj-2 tako sledijo priporočilom GRETA, hkrati pa se, skladno z Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi ali so bili predmet dejanj omogočanja nezakonitega priseljevanja, ki sodelujejo s pristojnimi organi, dodajajo še nekateri razlogi za razveljavitev ali zavrnitev izdaje oziroma podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi trgovine z ljudmi oziroma žrtvi nezakonitega zaposlovanja.

Zaradi smiselnega urejanja besedila člena pa je del besedila dosedanjega sedmega člena, ki ureja podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi nezakonitega zaposlovanja, preurejeno v nov odstavek.

K 19. členu

Dopolnitev prvega odstavka 52. člena je potrebna zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU, ki določa, da je premestitev tujca iz tretje države v povezano družbo s sedežem v drugi državi članici EU začasna, tujec pa naj bi se po najdaljšem dovoljenjem obdobju premestitve praviloma vrnil v povezano družbo s sedežem v tretji državi. Premestitev znotraj povezanih družb se, skladno z Direktivo 2014/66/EU šteje za začasno migracijo, pred ponovno prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz istega razloga mora namreč preteči vsaj šest mesecev, zato je predlagatelj mnenja, da obdobja, ki ga tujec prebije v Republiki Sloveniji kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ni mogoče všteti v obdobje, potrebno za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje.

Nov tretji odstavek ureja izdajo dovoljenja za stalno prebivanje tujcu, ki mu skladno z ZMZ-1 preneha status begunca. Predlagatelj meni, da bi bilo z vidika varstva pravic tujcev, od oseb, ki so v Republiki Sloveniji že imele status, kot ga imajo tujci z dovoljenjem za stalno prebivanje, nedopustno zahtevati, da po prenehanju takega statusa, zaprosijo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. Ob izpolnjevanju pogojev, določenih v zakonu, se tem tujcem po prenehanju statusa izda dovoljenje za stalno prebivanje.

Državljeni tretjih držav lahko dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji pridobijo pod zakonsko določenimi pogoji, ki so usklajeni s pogoji, ki jih za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje določa Direktiva 2003/109/ES. Glede na to, da navedena direktiva med razlogi, zaradi katerih se tujcu dovoljenje za stalno prebivanje ne izda, ne določa pogoja obsojenosti na zaporno kazen, se črta navedba, da se dovoljenje za stalno prebivanje ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto.

K 20. členu

Predlog dopolnitve 53.a člena je posledica opozorila EK, da Republika Slovenija ni v celoti prenesla Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite. Določba 53.a člena se tako dopolnjuje z rokom, v katerem je Republika Slovenija, kadar oseba z mednarodno zaščito zaprosi za status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici, na zahtevo te države članice, dolžna posredovati podatek, ali ima oseba v Republiki Sloveniji še vedno priznano mednarodno zaščito.

K 21. členu

V predlogu 53.b člena se ureja sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas v primerih prenosa odgovornosti za mednarodno zaščito. Gre za implementacijo člena 19.a Direktive 2011/51/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite. Določa se sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas v primerih prenosa odgovornosti za mednarodno zaščito, saj predmetna določba v spremembah in dopolnitvah Ztuj-2 v letu 2014 ni bila zajeta.

S predlogom novega 53.c členom pa se ureja ponovni sprejem tujca, ki je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, ki so državo zapustili zaradi ali dela, samozaposlitve, študija, poklicnega usposabljanja ali drugih namenov, dovoljenje za začasno prebivanje v drugi državi članici Evropske unije pa ni bilo podaljšano, je prenehalo ali je bilo razveljavljeno. Ti tujci lahko v Republiko Slovenijo vstopijo in v njej prebivajo brez dodatnih formalnosti. Ureditev sledi 22. členu Direktive 2003/109/ES.

K 22. členu

Predlagatelj meni, da je potrebno delodajalcem s sedežem v Republiki Sloveniji omogočiti, da opravljajo storitve z napotnimi delavci, ne le v državah članicah EU, pač pa tudi v tretjih državah, zato se spreminja druga alineja prvega odstavka 55. člena, ki bo, skladno s predlagano rešitvijo, omogočila, da tujcu, ki bo s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino, ne bo zavrnjena izdaja dovoljenja za začasno prebivanje, ker v času napotitve na delo v tujino ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije.

Tudi zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU in Direktive 2014/36/EU pa je potrebno med razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje dodati nov zavrnitveni razlog predložitve ponarejenih oziroma prirejenih listin, ki jih tujec priloži prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje.

Predlog sprememb v prvem, petem in šestem odstavku je redakcijski in odpravlja napačne sklice v

členu.

K 23. členu

S predlagano določbo se ureja razveljavitev enotnega dovoljenja, kadar organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca. Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev (peti odstavek 37. člena). Pisna odobritev je torej odločba, s katero upravna enota, na podlagi soglasja zavoda, dovoli tujcu, da zamenja delovno mesto, delodajalca oziroma se zaposli pri dveh ali več delodajalcih. Pogoji za podajo soglasja k pisni odobritvi so določeni v 19. členu ZZSDT. Kadar pa zavod umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta, zaradi zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, mora upravna enota začeti postopek za razveljavitev pisne odobritve. V primeru razveljavitve pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca, razveljavitev pisne odobritve hkrati pomeni tudi razveljavitev enotnega dovoljenja. V primeru, ko je umaknjeno soglasje k pisni odobritvi zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, pa enotnega dovoljenja ni potrebno razveljaviti, razveljavi se le pisna odobritev zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih.

Predlog sprememb sedmega odstavka 56. člena je redakcijske narave, razen črtanja določbe, da je zoper odločitev upravnega sodišča dovoljena pritožba na Vrhovno sodišče. Gre za uskladitev z določbami Zakona o upravnem sporu.

V predlaganem novem osmem odstavku pa je, zaradi izrecne zahteve iz Direktive 2014/66/EU, določeno, da se odločba o razveljavitvi ali prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe vroči tudi subjektu gostitelju in ne le tujcu.

K 24. členu

Predlog sprememb tretjega odstavka 57. člena je potreben zaradi ustrežnejšega izvajanja Direktive 2003/109/ES, ki tujcem z dovoljenjem za stalno prebivanje in statusom rezidenta za daljši čas omogoča, da z veljavnim statusom prebivajo v drugi državi članici in vsaka odsotnost iz Republike Slovenije ni razlog za prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje.

K 25. členu

Predlog spremembe določbe druge alineje drugega odstavka 58. člena ZTuj-2 je deloma redakcijske narave, hkrati pa se dopolnjuje še z EMŠO, kot podatkom, ki se vpiše na izkaznico biometričnega dovoljenja za prebivanje. Potreba po vpisu EMŠO na izkaznico dovoljenja se je pokazala v praksi, saj tujci z izkaznico dovoljenja za prebivanje skupaj s potnim listom izkazujejo, ne le zakonitost prebivanja v Republiki Sloveniji, pač pa tudi svojo istovetnost, pri čemer pa so imeli težave pri uresničevanju večine svojih pravic, ker izkaznica dovoljenja za prebivanje ni vsebovala tujčeve EMŠO.

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se urejajo primeri, ko se družinski član osebe s priznano mednarodno zaščito nahaja v tretji državi in prstnih odtisov ne more podati na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu RS v tujini, ker v določenih državah Republika Slovenija nima predstavništev (npr. primeri Sirijcev). Za te primere se uvaja možnost izdaje dovoljenj za prebivanje, ki ne bodo vsebovala prstnih odtisov in podpisa družinskega člana.

Osmi odstavek pa se dopolnjuje zaradi ureditve označitve pravice do dovoljenega dostopa na trg dela na izkaznicah dovoljenj za začasno prebivanje, ki niso izdana zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela tudi v postopku izdaje ali podaljšanja takega dovoljenja. Dosedanja določba je urejala le

zamenjavo izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje po uradni dolžnosti, kadar je tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano iz drugih razlogov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, pridobil pravico do dostopa na trg dela, kar se je izkazalo za pomanjkljivo, saj pravico do dostopa na trg dela tujec lahko pridobi tudi v času, ko prosi za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz drugega razloga kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo in se ta pravica označi na novi izkaznici dovoljenja za začasno prebivanje.

K 26. členu

S predlagano dopolnitvijo 59. člena se ureja vročitev novo izdanega dovoljenja za prebivanje v primeru pogrešitve, izgube ali tatvine dovoljenja za prebivanje, in sicer se kot pristojni organ za vročanje določi diplomatsko predstavništvo ali konzulat RS v tujini oziroma pristojni organ v RS (odvisno od tega, ali se stranka nahaja v tujini ali v RS).

K 27. členu

Sprememba je redakcijske narave.

K 28. členu

Sprememba tretjega odstavka 87. člena je delno redakcijske narave, hkrati pa je potrebno določiti tudi pravna sredstva, ki jih imajo v postopkih izdaje ali podaljšanja tujci, ki zaprosijo za izdajo enotnega dovoljenja kot osebe, premeščene znotraj podjetja in njihovi družinski člani. Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda upravna enota s soglasjem organa, pristojnega za zaposlovanje, zato pritožba ni dovoljenja, je pa dovoljen upravni spor. Zaradi uskladitve z Zakonom o upravnem sporu, se črta tudi določba, da je zoper odločitev upravnega sodišča dovoljena pritožba na Vrhovno sodišče.

K 29. členu

Ker je skladno z drugim odstavkom 86. člena ZTuj-2, za ukrepe, odločitve in postopke, pristojna upravna enota, na območju katere tujec prebiva, za pravočasno, pravilno in zakonito sprejemanje ukrepov in odločitev v zvezi s prebivanjem tujcev potrebuje tudi vse relevantne informacije. Predvsem sodišča so mnenja, da obstoječi 92. člen ne daje zadostne zakonske podlage za obveščanje upravnih enot in policije o izrečenih stranskih sankcijah oziroma pravnih posledicah obsodb. S predlagano dopolnitvijo 92. člena se vzpostavlja zakonska podlaga za obveščanje upravnih enot in policije o izrečenih stranskih sankcijah izgona oziroma pravnih posledicah obsodb za tujce, ki imajo izdano dovoljenje za prebivanje. Hkrati pa se sodišča in zavode za prestajanje kazni zapora zavezuje k obveščanju o razlogih za odpoved prebivanja. Skladno z 61. členom ZTuj-2 lahko upravna enota z odločbo odpove prebivanju tujcu s stalnim prebivanjem v Republiki Sloveniji, če je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let oziroma treh mesecev za tujca, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva, pa nima dovoljenja za stalno prebivanje. Ravno tako je treba obvestiti policijo o tujcih, ki nezakonito prebivajo v Republiki Sloveniji in se jih izpušča na prostost (zaporniki, priporniki idr.). Policija je namreč dolžna, v skladu s slovensko zakonodajo ter evropskim pravnim redom, obravnavati vsakega tujca, ki nezakonito prebiva, ter ob izpolnjevanju zakonskih pogojev, med drugim tudi izdati odločbo o vrnitvi ali ga celo odstraniti iz države.

K 30. členu

Z novim petim odstavkom se predvideva možnost izdaje potnega lista za tujca, ki je družinski član osebe s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in nima veljavne potne listine, in sicer se potni list temu tujcu lahko izda brez zajema dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana. Tak potni list se izda izključno za namen vstopa družinskega člana osebe z mednarodno zaščito v Republiko Slovenijo, zato se izda z veljavnostjo do 90 dni.

K 31. členu

Sprememba in dopolnitev 110. člena je potrebna zaradi zakonite zakonske podlage pri izmenjavi podatkov med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje, usklajena z 48. in 49. členom ZZSDT predvsem v delu, ki določa podatke, ki jih, zaradi postopkov izdaje in prenehanj enotnih dovoljenj, pridobivajo pristojni organi.

K 32. členu

Spremembe četrtega in šestega odstavka 111. člena so redakcijske narave, nov osmi odstavek je potreben zaradi določitve podatkov, ki jih mora navesti tujec, ki prosi za pisno odobritev zaradi zamenjave delovnega mesta, delodajalca ali zaposlitve pri več delodajalcih, v devetem odstavku pa so določeni podatki, ki jim mora navesti tujec, ki prosi za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tudi predlog spremembe dosedanjega desetega odstavka 111. člena je potreben zaradi določitve podatkov, ki jih posamezna evidenca vsebuje ter tistih podatkov, ki jih pristojni organi lahko zbirajo.

K 33. členu

Predlagane spremembe v členih od 33 do 51 so posledica EU pilota 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija (EK) odprla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici gibanju državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/38/ES).

Iz prvega odstavka 117. člena, ki določa, da se za državljane EU uporabljajo določbe tega (XIII. poglavja), »druge določbe tega zakona pa le, če so za njih ugodnejše ali če tako določa ta zakon«, je črtana določba o ugodnejših določbah, saj druge določbe zakona, ki se uporabljajo za državljane tretjih držav, že zaradi zakonodaje Evropske unije za državljane EU ne smejo in ne morejo biti ugodnejše kot so tiste, ki se uporabljajo za državljane EU.

K 34. členu

Bistven očitok EK Republiki Sloveniji je, da državljanom EU ne priznava pravice do prostega gibanja, ki izhaja že iz zakonodaje Evropske unije. Zaradi tega so spremenjene določbe o vstopu državljanov EU in določeni razlogi za zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo, skladno z Direktivo 2004/38/ES (kot dodana razloga za zavrnitev vstopa sta razloga, ki jih določa direktiva in sicer, če si tujec ne more pravočasno zagotoviti listin za vstop ali na drug način dokazati, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja).

Skladno z določbami direktive, ki določa zavrnilne razloge se spreminja tudi dikcija tretje alineje tretjega odstavka 118. člena. Vstop v državo se državljanu EU lahko zavrne le iz razloga javnega reda, varnosti ali javnega zdravja.

K 35. členu

Spremenjene določbe 119. člena urejajo izdajo potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU pod pogoji, skladnimi z določbami Direktive 2004/38/ES. Državljanu EU se potrdilo o prijavi prebivanja lahko izda, kadar ima veljavno potno listino, zagotovljena sredstva za preživljanje in je ustrezno zdravstveno zavarovan, ne glede na to, zakaj želi prebivati v Republiko Sloveniji. Državljanu EU, ki se v Republiko Sloveniji zaposlijo, samozaposlijo, so iskalci zaposlitve ali bodo študirali, pa morajo poleg predhodno navedenih splošnih pogojev, izpolnjevati še nekatere dodatne pogoje, določene z Direktivo 2004/38/ES in nadaljnjih členih tega predloga.

K 36. členu

Skladno s sodno prakso Sodišča Evropske unije in 9. uvodno izjavo Direktive 2004/38/ES ter pripombo EK v EU pilotu 7315/15/JUST, mora biti pravica do prebivanja v državi članici EU za več kot tri mesece zagotovljena tudi državljanom EU, ki so v drugi državi članici EU iskalci zaposlitve. V predlogu 121.a člena je določeno, da se državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji iskalec zaposlitve, izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šestih mesecev, če ima veljavno potno listino, zagotovljena sredstva za preživljanje in urejeno ustrezno zdravstveno zavarovanje. Če se državljan EU v času veljavnosti tega potrdila o prijavi prebivanja zaposli ali samozaposli, se mu izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo petih let. V kolikor pa se v šestih mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, se potrdilo o prijavi prebivanja lahko obnovi še za nadaljnjih šest mesecev, če z ustreznim potrdilom dokaže, da še naprej išče zaposlitev oziroma je vpisan v evidenco brezposelnih oseb. Po poteku 12 mesecev obnova potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljanu EU se novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalcu zaposlitve lahko izda šele dve leti po poteku prejšnjega potrdila o prijavi prebivanja, ki je bilo izdano zaradi iskanja zaposlitve v Republiki Sloveniji.

K 37. členu

Predlagana spremenjena določba 123. člena podrobneje ureja izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskim članom državljana EU ali slovenskega državljana, ki so tudi sami državljani EU. S predlagano spremembo se iz naslova člena črta namen prebivanja, predvsem pa sprememba člena sledi zahtevam EU pilota 7315/15/JUST, skladno s katerim državljanu EU, ki je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana, ki je v Sloveniji zaposlen, samozaposlen ali izvajalec storitev, v postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja ni potrebno predložiti dokazil o zagotovljenih sredstvih za preživljanje in urejenem zdravstvenem zavarovanju. V predlogu je tudi natančneje določen način izkazovanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje. Izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje lahko dokazuje državljan EU sam ali njegov družinski član na različne načine, pri čemer pa sredstva ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

K 38. členu

Predlog sprememb 124. člena ureja zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, določbe v celoti sledijo Direktivi 2004/38/ES. Tako kot zavrnitev vstopa državljana EU v Republiko Slovenijo, se tudi potrdilo o prijavi prebivanja lahko zavrne le zaradi nevarnosti za javni red, varnost in javno zdravje. in še to le v primeru, da državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki lahko prizadene osnovne interese države.

K 39. členu

Spremembe 125. člena sledijo pripombam EK, da Republika Slovenija ne priznava pravice do prostega pretoka oziroma prebivanja na območju druge države članice, ki izhaja iz zakonodaje EU, pač pa zahteva izpolnjevanje upravnih formalnosti. Predlog spremenjenega 125. člena odpravlja zahteve po izpolnjevanju upravnih formalnosti.

K 40. členu

V EU Pilotu 7315/15/JUST je EK opozorila Republiko Slovenijo na neustrezno poimenovanje dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU, saj naj bi že iz naziva »dovoljenje« izhajalo, da Republika Slovenija ne priznava pravice do prostega gibanja na podlagi evropske zakonodaje. V odgovoru EK je Republika Slovenija že napovedala spremembo poimenovanja v »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«. Hkrati pa spremenjeni prvi odstavek 126. člena skladneje določa pogoje za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja, saj tudi iz Direktive 2004/38/ES za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja ne izhajajo dodatni pogoji: državljanu EU se namreč potrdilo o prijavi prebivanja izda ob pogoju, da pet let zakonito neprekinjeno prebiva v Republiki Sloveniji.

K 41. členu

Največ očitkov o pomanjkljivem ali neustreznem prenosu je EK zapisala prav pri prenosu določb Direktive 2004/38/ES, ki se nanašajo na družinske člane državljanov EU, ki so državljani tretjih držav. Tako predlog sprememb 127. člena poimenuje dovoljenje za prebivanje za družinske člane državljanov EU skladno z direktivo, ne omejuje več vstopa družine v Republiko Slovenijo iz tretje države (pododstavek prvega odstavka), ustrežneje pa ureja tudi pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinske člane državljanov EU, ki se ne razlikujejo od pogojev, ki so določeni za vstop in prebivanje državljanov EU.

Kljub sprejemu zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo (Zakon o partnerski zvezi, Uradni list RS, št. 33/16), je predlagatelj mnenja, da je v ZTuj-2 primerno obdržati pojem »registrirana partnerska skupnost«, saj imajo države različno urejene sklenitve ali registracije partnerskih zvez ali skupnosti, in obstoječi pojem zajema vse oblike registracij istospolnih zvez.

K 42. členu

Spremembe 128. člena so posledice sprememb 126. in 127. člena ter, po mnenju predlagatelja, predstavljajo ustrežnejši prenos določb Direktive 2004/38/ES, ki pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan izenačuje s pogoji, določenimi v Direktivi 2004/38/ES.

V šesti alineji prvega odstavka tega člena pa se znižuje dokazni standard pri ugotavljanju ali je zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana izključno (in ne predvsem) zaradi pridobitve dovoljenja za prebivanje. EK v več svojih dokumentih, predvsem pa v Smernicah za boljši prenos Direktive 2004/38/ES opozarja, da lahko pride do zlorab pri sklepanju zakonskih zvez ali drugih oblik razmerij. Vendar pa tudi 28. uvodna izjava navedene direktive opredeli navidezno zakonsko zvezo kot zakonsko zvezo, sklenjeno z izključnim namenom uživanja pravice do prostega gibanja, pri čemer le zaradi ugodnosti priselitve take zakonske zveze ni mogoče šteti za navidezno in kakovost razmerja ni pomembna. Iz tega razloga je potrebno tudi v tem poglavju zakona zavrnitveni razlog uskladiti z direktivo.

K 43. členu

Predlog, da se spremeni poimenovanje dovoljenja za prebivanje, izdano družinskemu članu državljan EU ali slovenskega državljan, je posledica zaveze, ki jo je Republika Slovenija dala v odgovoru na Pilot EU 7315/15/JUST. Iz istega razloga se širi tudi pravico do ohranitve dovoljenja za prebivanje na vse družinske člane državljan EU. Do sedaj je bila namreč omogočena ohranitev dovoljenja za prebivanje le zakoncu ali registriranemu partnerju, ne pa vsem družinskim članom, s katerimi je državljan EU prebival v Republiki Sloveniji. Prav tako se pogoji za ohranitev dovoljenja za prebivanje izenačujejo s pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje, zato je bilo potrebno obstoječo določbo 129. člena v celoti spremeniti.

K 44. členu

Ureditev izdaje potrdila o prijavi prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja za otroke, državljanov EU, ki so državljani EU, in ki so rojeni v Republiki Sloveniji je potrebna predvsem iz praktičnih razlogov, saj se je v praksi pokazalo, da so bila otrokom državljanov EU, ki so rojeni v Republiki Sloveniji, izdana napačna dovoljenja za prebivanje, največkrat se je tem otrokom izdalo dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU, kot za državljane tretjih držav, ki so družinski člani državljan EU. Predlagatelj meni, da bo izrecna zakonska določba povsem odpravila napake in s tem tudi omogočila pravilno izvajanje Direktive 2004/38/ES.

K 45. členu

V 130. členu se s predlaganimi spremembami črtajo določbe, ki so za družinskega člana državljan EU določale, da se pri izdaji dovoljenja za stalno prebivanje ugotavljajo tudi drugi zavrnitveni razlogi,

kot so nevarnost za mednarodne odnose Republike Slovenije. Glede na to, da Direktiva 2004/38/ES za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu državljana EU teh pogojev ne določa, jih je potrebno črtati tudi iz ZTuj-2. Razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana EU je lahko le nevarnost za javni red, varnost in javno zdravje, pri čemer pa mora pristojni organ tudi v takih primerih presoditi ali tujec predstavlja sedanjo in dovolj resno grožnjo temeljnim interesom države.

K 46. členu

Tudi razlogi za razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskemu članu državljana EU se usklajujejo z razlogi iz Direktive 2004/38/ES, zato je potrebna uskladitev 132. člena tudi z že predlaganimi spremembami zavrnitvenih razlogov.

K 47. členu

Predlagana sprememba je posledica spremembe poimenovanja dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana EU.

K 48. členu

Iz predlaganih sprememb drugega odstavka 134. člena izhaja, da mora pristojni organ, ki odloča o prenehanju potrdila o prijavi prebivanja pred sprejemom take odločitve, pretehtati vse okoliščine posameznika in družine ter pri odločanju uporabiti načelo sorazmernosti, hkrati pa tudi določa iz katerih razlogov potrdilo o prijavi prebivanja preneha.

K 49. členu

Republika Slovenija, ni določila časa, po poteku katerega se državljan EU ali njegov družinski član lahko vrne v Republiko Slovenijo, če mu je bilo pred tem odpovedano prebivanje ali izrečena stranska sankcija izгона, kot to določa Direktiva 2004/38/ES. S predlagano določbo se tako določa rok, v katerem državljan EU ali njegov družinski član lahko zaprosi za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan vstop v Republiko Slovenijo.

K 50. členu

Zaradi spremenjenega poimenovanja dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU je potrebna tudi sprememba določbe o načinu izdaje potrdila o prijavi prebivanja oziroma dovoljenja za prebivanje. Na izkaznico dovoljenja za prebivanje oziroma potrdila o prijavi prebivanja pa se izpiše tudi EMŠO osebe, kateri je dovoljenje oziroma potrdilo o prijavi prebivanja izdano, zaradi lažjega uveljavljanja njihovih drugih pravic.

Predlog za črtanje določb o plačevanju upravnih taks za potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za družinske člane državljanov EU ali slovenskih državljanov je posledica uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 33/16), ki v Tarifni številki 14 Taksen tarife, ki je priloga in sestavni del ZUT, ureja plačilo upravnih taks za navedena potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje.

K 51. členu

Tudi s predlogom sprememb tega člena se usklajujejo razlogi za odstranitev državljana EU in njegovega družinskega člana iz države z razlogi za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje in so usklajeni z evropskim pravnim redom.

K 52. členu

Predlog spremembe je redakcijske narave in posledica preimenovanja potrdil o prijavi prebivanja, ki se

izdajajo državljanom EU.

K 53. členu

Predlog spremembe odpravlja napačne sklice znotraj zakona in je redakcijske narave.

K 54. členu

Predlog spremembe 144. člena je redakcijske narave in odpravlja napačen sklic.

K 55. členu

Predlagane spremembe in dopolnitve ZTuj-2 uvajajo dve novi poimenovanji, in sicer potrdilo o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenje za prebivanje. Navedeni poimenovanju v veljavnem Zakonu o prijavi prebivališča, niti v predlogu novega zakona nista zajeta, zato bo podlaga za prijavo prebivališča v teh dveh primerih vprašljiva oziroma je sploh ne bi bilo, ne glede na to, da predlog sprememb ZTuj-2 vsebinsko potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, ne spreminja. Prav tako ti dve poimenovanju nista vključeni v Zakon o upravnih taksah, kjer je poimenovanje enako sedaj veljavnemu ZTuj-2.

K 56. členu

Izdajo potrdil o izpolnjevanju pogojev za udeležbo državljanov tretjih držav v programih vključevanja (enotni program, izpit iz slovenščine) podrobneje ureja Uredba o načinih in obsegu zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani Evropske unije (Uradni list RS, št. 70/12). V ZTuj-2 pa ni urejeno plačevanje upravnih taks za izdajo teh potrdil, prav tako jih ni uredil Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 32/16; v nadaljnjem besedilu: ZUT), zato je predlagatelj mnenja, da je potrebno, do ureditve plačevanja oziroma oprostitve plačevanja taks v ZUT, to področje začasno urediti v ZTuj-2.

K 57. členu

V predlogu je določeno, da se podzakonski akti, ki se sprejmejo na podlagi tega zakona, sprejmejo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona. Zaradi spremenjenih določb o prebivanju državljanov EU in njihovih družinskih članov, bo treba, na podlagi 137. člena zakona, sprejeti nov podzakonski predpis iz tretjega odstavka navedenega člena.

K 58. členu

S prehodno določbo je določeno, da se postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo teh sprememb in dopolnitev, zaključijo skladno z veljavnim zakonom, razen če so določbe tega zakona za stranke ugodnejše.

K 59. členu

Vacatio legis.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);
- Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);
- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24. 12. 2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);
- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18. 6. 2009, str. 17);
- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24);
- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1); (*MZZ in Policija*)
- Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15. 9. 2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

2. člen (opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
- Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
- Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa,

- tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
- Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
- Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
- Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
- Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.
- Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
- Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
- Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
- Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in jo je za sklepanje sporazumov o gostovanju s tujimi raziskovalci pooblastilo ministrstvo, pristojno za znanost in tehnologijo.
- Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z ustreznimi visokoškolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
- Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem in raziskovalno organizacijo oziroma med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem, s katerim se raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec zaveže opraviti raziskovalno oziroma pedagoško delo, organizacija oziroma visokošolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca.
- Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
- Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.
- Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitve in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
- Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
- Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
- Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
- Prostovoljno vračanje je vračanje, pri katerem se tujec, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, v predpisanem roku prostovoljno vrne v državo, katere državljanstvo ima, ali državo, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče ali drugo državo, pod pogojem, da ga ta država sprejme.
- Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.

14. člen **(dovoljen čas bivanja tujca)**

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade

Republike Slovenije, za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevem obdobju, šteto od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.

(3) Tujec, ki lahko 90 dni v obdobju 180 dni brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevem obdobju na ozemlju držav članic, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

20. člen **(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;
- ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum;
- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;
- zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;
- ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;
- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;
- naravne nesreče;
- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;
- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alineje prvega odstavka tega člena.

22. člen **(postopek in pogoji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda na prošnjo tujca. Prošnja se lahko vloži največ tri mesece pred nameranim prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu iz 18. člena tega zakona. Obrazec prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(2) Tujec, ki želi vstopiti in bivati v Republiki Sloveniji z vizumom za dolgoročno bivanje, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, potovalno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživetje, in mora izkazati enega od namenov iz 20. člena tega zakona, zaradi katerih se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda.

(3) Vlagatelj mora prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje priložiti veljavno potno listino in kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in plačati upravno takso za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, za katero upravna taksa ni bila plačana, se s sklepom zavrže. Družinski član državljan EU in družinski član slovenskega državljan iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ne plača upravne takse.

(4) Ob sprejemu prošnje se v potno listino tujca odtisne žig, s katerim se označi, da je vložena prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Vsebina in oblika žiga ustreza žigu, ki je določen v Prilogi III Vizumskega zakonika.

(5) Izdani vizum za dolgoročno bivanje se vroči osebno tujcu pri pristojnem organu.

(6) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma, se vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštno storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

26. člen **(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:

niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;

obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;

je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;

se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zgleda osebno;

obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;

obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;

se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

je podano negativno mnenje policije;

je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alineje prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali

javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

28.a člen (prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;
- tujec umre.

(2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporablja določbe Vizumskega zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

34. člen (prvo dovoljenje za začasno prebivanje)

(1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Če tujec zaradi nepredvidenih okoliščin prvo dovoljenje za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, mu lahko prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, po vstopu v državo pa je o vstopu v državo, naslovu ter trajanju nameravanega bivanja v državi ter o razlogih, zaradi katerih prvega dovoljenja za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, obvestil pristojni organ za izdajo dovoljenja.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.

37. člen (enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa drugi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih ali sklene novo pogodbo o delu, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih ali sklenitvi nove pogodbe o delu izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega

organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

37.a člen (pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)

(1) Prošnja za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnjeno iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podalšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Delovno dovoljenje, izdano na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokola o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;
- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnja za izdajo prvega enotnega dovoljenja začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravno močne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravno močne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje vroči pri organu, ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

44. člen **(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)**

(1) Tujcu, ki je sprejet na študij, druge oblike izobraževanja, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, zadošča pisna izjava študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, lahko vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

45. člen **(enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci)**

(1) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni.

(2) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni se izda in podaljšuje tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje

enotnih dovoljenj iz razloga sezonskega dela daljšega od 90 dni ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(3) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, pod pogojem, če tujec izpolnjuje pogoj veljavne potne listine in zadostnih sredstev za preživetje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za delo ali usposabljanje ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujec je lahko napoten na podlagi pogodbe o izvedbi storitve, akta o napotitvi ali pogodbe o usposabljanju, na katerega je napoten.

(4) Enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se izda za čas trajanja v pogodbi ali aktu o napotitvi določenih del oziroma za čas trajanja pogodbe o usposabljanju, ki ne more biti daljši od enega leta, razen v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev ali če je z mednarodno pogodbo določeno drugače. Če iz upravičenih razlogov pogodbe o izvedbi storitve, pogodbe o usposabljanju ali akta o napotitvi, na podlagi katere je tujec napoten, ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša do roka dokončanja del ali usposabljanja na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Glede postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, razen, če ta člen določa drugače.

47. člen **(združitve družine in pravica do celovitosti družine)**

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrčila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerimi je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživetje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno

prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, registrirana skupnost ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

47.a člen

(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznana subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna

pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republikli Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnitvi prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republikli Sloveniji.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enem zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republikli Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanji Republike Slovenije.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republikli Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi ali prebivanje žrtve nezakonitega zaposlovanja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije ju morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi ali žrtve nezakonitega zaposlovanja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se, ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, in bo njeno pričanje pomembno, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njegova prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da ima žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jima je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal nepravilnih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev nepravilnih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila nepravilnih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

52. člen **(dovoljenje za stalno prebivanje)**

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne v šteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja državic članic Evropske unije ne prekinajo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(6) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vložijo pri upravnih enotah, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«.

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(6) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(7) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(8) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevratanja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

55. člen **(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)**

- (1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:
- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU;
 - je tujcu prepovedan vstop v državo;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
 - obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
 - se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
 - je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
 - se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
 - se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
 - se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alineje prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno

varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz četrte ali pete alinee prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v četrti alineji prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(5) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;
- se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;
- tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

- je dovoljenje razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se tujec izseli ali če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;
- se tujec izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;
- tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;
- tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru šeste alineje prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja,
- namenu prebivanja ali razlogu iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,
- roku veljavnosti,
- datumu in kraju izdaje,
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano in
- podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju,
- pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

(7) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(8) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela.

(9) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

59. člen (pogrešitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

79.a člen (preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od odreditve omejitve gibanja v centru, preveri utemeljenost omejitve gibanja po 78. členu tega zakona. V primeru, da ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) V primeru omejitve gibanja po prejšnjem členu, ki je daljše od treh mesecev, preizkus utemeljenosti omejitve gibanja po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od določitve omejitve gibanja opravi upravno sodišče. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(3) Policija ministrstvu oziroma sodišču dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca posreduje petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija pristojnemu organu poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(4) Ministrstvo oziroma sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. V postopku preizkusa lahko predstavniki ministrstva po potrebi obiščejo tujca v centru, z njim opravijo razgovor ter opravijo razgovor tudi z uslužbenci centra in policisti, ki so sodelovali v postopku s tujcem. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb iz prejšnjega stavka na glavni obravnavi.

(5) Zoper ugotovitev ministrstva, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena ima tujec pravico vložiti tožbo v upravnem sporu. Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.

87. člen (pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 42., 45., 46. in 48. členu tega zakona ter zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja po 47.a in 47.b členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor. Zoper odločitev upravnega sodišča je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

92. člen **(dolžnost obveščanja)**

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Državni organ, ki je uvedel kazenski postopek za kaznivo dejanje, za katerega je določena kazen zopora najmanj enega leta, mora brez odlašanja obvestiti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

98. člen **(izdaja potnih in drugih listin)**

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vložijo tudi tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo njegov zakoniti zastopnik.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

110. člen **(vrste evidenc)**

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidences o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem in
- udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidences iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidences iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravlja evidences iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidences o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno

evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Pristojni organi iz drugega odstavka tega člena in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve iz obstoječih zbirk podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje brezplačno pridobivajo podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek, ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo ter strokovna izobrazba in poklic osebe, kateri je izdano/prenehalo delovno dovoljenje, območna enota Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za izdajo delovnega dovoljenja, številka delovnega dovoljenja/odločbe, sklepa, datum odločitve/izdaje, začetek in zaključek veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o vloženi novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja, podatek o območni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju, številka zadeve prenehanja, vrsta prenehanja delovnega dovoljenja, razlog prenehanja delovnega dovoljenja, datum prenehanja delovnega dovoljenja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko Register tujcev poveže z zbirko podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

111. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
1. priimek in ime;
2. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
3. spol;
4. rojstni datum (dan, mesec, leto);
5. rojstni kraj (država, kraj);
6. državljanstvo;
7. zakonski stan;
8. poklic;
9. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
10. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
11. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
12. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
13. način zagotovitve (viri) sredstev za preživetje;
14. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
15. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev in delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena, če je bil tujec v zadnji

dveh letih prijavljen v socialno zavarovanje kot samozaposlena oseba.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja storitev z napotnimi delavci, ki se izda na podlagi soglasja za delo napotnih delavcev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo, sedež matično in davčno številko osebne gospodarske družbe, katere ustanovitelj je ali družbe z omejeno odgovornostjo, katere edini lastnik je;
2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(9) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogošitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(10) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje.

(11) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogošitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(12) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

117. člen (uporaba)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov. Druge določbe tega zakona se za njih uporabljajo le, če so za njih ugodnejše ali če ta zakon tako določa.

(2) Državljan EU po tem zakonu je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

(3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za državljane EU, se uporabljajo tudi za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

118. člen (vstop državljanov EU v Republiko Slovenijo)

(1) Državljan EU za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za vstop, to je vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Državljan EU lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom ne glede na razlog oziroma namen, zaradi katerega želi vstopiti in prebivati v Republikli Sloveniji. Republiko Slovenijo lahko zapusti z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom.

(3) Državljanu EU se vstop zavrne, če:

- nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republikli Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko državljani EU pritožijo v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

119. člen (prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, prijaviti prebivanje.

(2) O vloženih prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Razlogi, zaradi katerih se državljanu EU lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, so:

- zaposlitev ali delo;
- samozaposlitev;
- izvajanje storitev;
- študij ali druge oblike izobraževanja;
- združitev družine in drugi razlogi.

(4) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja je pristojna upravna enota, na območju katere državljani EU prebiva.

123. člen (prijava prebivanja državljana EU zaradi združitve družine in iz drugih razlogov)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU, ki v Republikli Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje ali je družinski član slovenskega državljana, in želi prebivati v Republikli Sloveniji zaradi združitve družine, ali državljani EU, ki želi prebivati v Republikli Sloveniji iz drugih razlogov, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU in njegovega družinskega člana, če gre za izdajo potrdila o prijavi prebivanja zaradi združitve družine, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo;
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU ali njegov družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljani EU ali njegov družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republikli Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

124. člen (zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih razlogih, zaradi katerih se potrdilo izda;
- bi njegovo prebivanje v Republikli Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali

- prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - se v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja ugotovi, da je okužen z nalezljivo boleznijo z možnostjo epidemije, navedeno v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z nalezljivo boleznijo, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
 - še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
 - se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.
- (2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje razloga iz druge alineje prejšnjega odstavka potrebno pridobiti podatke o kaznovanosti državljan EU v drugi državi članici, mora te podatke pridobiti sama.
- (3) V primeru, da državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz tretje alineje prvega odstavka tega člena in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja in obnova potrdila)

- (1) Državljanu EU, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu za izdajo potrdila, upravna enota izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.
- (2) Na prošnjo državljan EU lahko upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, potrdilo o prijavi prebivanja obnovi za enako časovno obdobje, kot se izda, če državljan EU izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila.
- (3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila, upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.
- (4) Državljan EU lahko v Republiki Sloveniji prebiva v času dovoljenega prebivanja.

126. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za državljan EU)

- (1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi potrdila o prijavi prebivanja.
- (2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:
- za največ šest mesecev na leto;
 - enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, naporitev na delo v drugo državo;
 - zaradi služenja vojaškega roka.
- (3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda državljanu EU:
- ki je slovenskega rodu;
 - katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;
 - ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;
 - ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;
 - ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;
 - ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljan EU zaposlen ali dela;
 - ki je družinski član državljan EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alineje tega odstavka;
 - ki je družinski član slovenskega državljan ali družinski član državljan EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito

prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alinee tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljani EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alinee prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje državljanu EU je pristojna upravna enota, na območju katere državljani EU prebiva.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

127. člen

(družinski člani državljan EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljan EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali registriran partner;
- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljani EU ali slovenski državljani po zakonu države, katere državljani so, dolžni preživljati ali ga dejansko preživljajo;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljani so, dolžni preživljati ali ga dejansko preživljajo;
- predniki državljan EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljani EU ali slovenski državljani po zakonu države, katere državljani so, dolžni preživljati ali jo dejansko preživljajo, kakor tudi oseba, za katero državljani EU ali slovenski državljani, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki je državljani EU, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom in za vstop ne potrebuje dovoljenja za vstop ne glede na namen prebivanja v Republiki Sloveniji.

(3) Družinski član, ki ni državljani EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljani države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(4) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(7) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(8) Če želi družinski član, ki ni državljani EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljani EU oziroma slovenski državljani pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljan EU.

(9) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen
(dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana)

- (1) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:
- je družinski član državljan EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;
 - ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
 - ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere družinskega člana in državljan EU oziroma slovenskega državljana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
 - ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
 - je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;
 - se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
 - niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje, četrte ali pete alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretje alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljan EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljana pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljan EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(5) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

129. člen
(ohranitev dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu v primeru smrti državljan EU ali slovenskega državljan, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi, če ima družinski član zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje ali če je v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen.

(2) Zaradi smrti ali odhoda državljan EU iz Republike Slovenije, dovoljenje za začasno prebivanje, izdano otroku državljan EU ali otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(3) Zaradi razveze ali razveljavitve zakonske zveze in zaradi razveljavitve registrirane partnerske skupnosti dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zakoncu ali registriranemu partnerju državljan EU ali slovenskega državljan, ki ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje, ostane v veljavi v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali registrirana partnerska skupnost trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva nad otroki državljan EU ali slovenskega državljan, ki so mu dani v varstvo in vzgojo ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljan EU ali slovenskega državljan;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice nad otroki, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in so bili dani v varstvo in vzgojo drugemu roditelju;
- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali registrirane partnerske skupnosti žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge posebno težke okoliščine.

(4) V primeru iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko družinskemu članu, ki ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona, dovoljenje za začasno prebivanje podaljša z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

130. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista in če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Pogoji petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, naporitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljan EU iz tretje, četrte, pete in šeste alineje tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljan EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljan se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Družinskemu članu iz 129. člena tega zakona se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(6) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

- je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;
- je smrt državljan EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(7) Zakoncu ali registriranemu partnerju državljan EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljan EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljan EU v Republiki Sloveniji.

(8) Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana lahko zaprosi državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(9) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(10) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu izda za neomejeno časovno obdobje.

132. člen

(razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

(1) Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje lahko razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja.

(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Zoper odločbo o razveljavitvi dovoljenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

Dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);

- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za začasno prebivanje;
- umre.

134. člen **(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)**

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;
- se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

(5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:

- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- umre.

136. člen **(odpoved prebivanja)**

(1) Državljanu EU in družinskemu članu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko prebivanje odpove, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko ogrožal javni red ali javno varnost.

(2) Državljanu EU ali družinskemu članu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost.

(3) Državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji zakonito prebival zadnjih deset let, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum izredno resnega ogrožanja javne varnosti.

(4) Glede izdaje odločbe o odpovedi prebivanja in postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja tujcu.

(5) Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, vloži prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo. Prošnji mora predložiti dokaze o pomembni spremembi okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana odločba o odpovedi prebivanja. Zoper odločbo upravne enote o skrajšanju roka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Do pozitivne odločitve o prošnji za skrajšanje roka državljan EU ali družinski član ne sme vstopiti v Republiko Slovenijo.

137. člen **(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje, označitev prenehanja ter plačilo takse)**

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za začasno in stalno prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU se izda v obliki izkaznice.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja in dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti;
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) V postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za začasno in stalno prebivanje za njegovega družinskega člana se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice za državljana Republike Slovenije z veljavnostjo desetih let.

(5) Izvajalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena, sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen (odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je potrdilo o prijavi prebivanja prenehalo ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) V kolikor državljani EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljani EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljanu EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

140. člen (prijava prebivališča)

(1) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi prebivanja, in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

(2) Državljan EU, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti stalno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

143. člen

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

3. nima veljavne potne listine (7. člen tega zakona);
4. nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen tega zakona);
5. ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen tega zakona);
6. tujec ni dal prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov ali dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v določenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (tretji in četrti odstavek 58. člena tega zakona);
7. ne naznani pogošitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);
8. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);
9. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);
10. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);
11. ne naznani pogošitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti državo v nasprotju z 13. členom tega zakona;
2. nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (tretji odstavek 28. člena tega zakona);
3. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
5. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene

- veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);
6. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku osmih dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (enajsti odstavek 58. člena tega zakona).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona
- analize, študije
- vprašalniki
- ankete
- pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona
- drugo

